

دنباله قرآن به دست بی‌دستی خدا می‌رسد / شرح تعبیر «آویخته‌شدن» قرآن

آیت‌الله‌العظمی جوادی آملی با شرح تعبیر الهی «آویخته شدن» قرآن و نه «نازل شدن» قرآن همچون باران، تاکید کرد: مراد این است که یک سوی قرآن در دست ما و سوی دیگر در دست بی‌دستی خداوند است.

آیت‌الله‌العظمی جوادی آملی با شرح تعبیر الهی «آویخته شدن» قرآن و نه «نازل شدن» قرآن همچون باران، تاکید کرد: مراد این است که یک سوی قرآن در دست ما و سوی دیگر در دست بی‌دستی خداوند است.

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا) آیت‌الله‌العظمی عبدالله جوادی آملی، امروز 10 آذر ماه در درس تفسیر خود در مسجد اعظم در سخنانی گفت: چون سوره زمر در مکه نازل شد و فضای آنجا شرک‌آلود بود، لذا آیات توحیدی در این سوره زیاد عنوان شده است.

وی ادامه داد: افراد مشرک واجب‌الوجود و ذات نامتناهی را یکی می‌دانند، اما در تدبیر امور انسانی گرفتار شرک‌اند و این امور را به اصنام و ... استناد می‌دهند و برای آنان تمثیل و مجسمه و ... قائل‌اند.

جوادی آملی با بیان اینکه اگر صفت اضافه بر ذات خدا باشد، با یگانگی او سازگاری ندارد، تصریح کرد: در مکه چون کسی قائل به تعدد ذات نبود، بخش اعظم آیات راجع به توحید ربوبی است. فرمود کل عالم و باران و آسمان و ... را او تدبیر می‌کند و کارهای انسان را هم باید او تدبیر کند، لذا می‌پرسد چرا سعادت، رزق و شفا را به اصنام نسبت می‌دهید.

این مفسر قرآن بیان کرد: در سوره عنکبوت این سؤال چندین بار مطرح است و «لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ»؛ و قرآن تاکید می‌کند اگر خدا همه کاره عالم است از این اصنام و بت‌ها کاری ساخته نیست پس چرا مشرک می‌شوید و به غیر او توکل می‌کنید.

مشرکان قائل به شرک ذات نبودند

وی افزود: لذا در مکه هر جا سخن از شرک بود، شرک در اصل ذات نبود که خدا دو تا باشد، در چنین فضایی پیامبر خیلی نگران شرک‌ورزی مردم بود. در دو آیه تعبیر خدا این است که به پیامبر فرمود تو داری جانث را برای این کار می‌دهی که چرا اینان ایمان نمی‌آورند. لذا آیات زیادی به این بحث پرداخته که خلقت آسمان‌ها و زمین از کجا آمده است و چگونه بوده و لذا می‌فرماید «رَتَقًا فُتِقَتَا هُمَا».

وی ادامه داد: آیاتی که می‌گویند اول پیدایش عالم، دود و گاز و بسته بود ما آن را باز کردیم؛ اینها القای اصول است و فروع را باید به منجمان و ... سپرد؛ اینکه فرمود شما قبول دارید غیر خدا خالق نیست و باران و شمس و قمر را او آفرید حالا چنین خدایی اگر خواست خیری برساند چه کسی می‌تواند جلوی آن را بگیرد. پس باید توکل بر او باشد.

این مرجع تقلید با اشاره به تعبیر مرگ در لسان بزرگان دین اضافه کرد: از بیانات نورانی امام حسین(ع) است که مردم تصور می‌کنند مرگ چاله است در حالی چاله نیست بلکه پل است؛ فرمود انسانیت انسان که در چاله نمی‌رود مرگ پل است و فرمود هیچ هدیه‌ای برای مومن بهتر از مرگ نیست ولی گفت شما پلی درست نکرده‌اید این گودالی است که خودتان با دست خود حفر کرده‌اید.

وی تاکید کرد: اصرار سور مکی بر آیات توحیدی هم برای بی‌تابی پیامبر است و هم محل ابتلا بود و فرمود هر کس اهل توکل است منحصرا باید به الله توکل کند. به رسول خدا فرمود «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ...» (41 سوره زمر) ما قرآن را برای همه که شما هم جزء ناس هستی نازل کردیم و عرض شد که انزال قرآن از سنخ مطر نیست، باران را نازل کرد ولی قرآن را آویخت.

دنباله قرآن به دست بی‌دستی خدا می‌رسد

جوادی آملی عنوان کرد: در حدیث ثقلین آمده که قرآن کنونی دنباله قرآن لوح محفوظ است و این ریسمان را بگیرد به اوج آن که دست بی‌دستی خدا است می‌رسد لذا آن را آویخت و فرمود اعتصام به حبل الله کنید وگرنه حبلی که در گوشه‌ای افتاده باشد مشکل خود را حل نمی‌کند چه رسد به مشکل دیگران؛ طنابی که به جای محکم و بلند بسته است می‌توان به آن اعتصام

کرد.

وی افزود: فرمود یک طرف کتاب، علی حکیم است و طرف دیگر عربی مبین است؛ اگر کسی آن را پذیرفت سودی به دیگران نمی‌رساند بلکه برای خودش مفید است. هر کس کار خیری کرد 99 درصدش برای خود او و مابقی برای غیر است؛ «لام» سوره اسراء «لام» اختصاص است نه لام نفع و موید این مطلب است.

این مفسر قرآن اظهار کرد: اگر کسی در درون خانه خود ریاحینی غرس کند تمام برکاتش برای خود اوست؛ گاهی هم نسیمی می‌وزد و بویش را به رهگذر بیرون می‌فرستد. اگر مسکن و مسجد و مدرسه ساختیم 99 درصدش برای خود ماست و یک درصدش برای دیگران و کار شر هم همینطور است که در درون خود ما سامان می‌پذیرد.

استاد برجسته حوزه تاکید کرد: ولی پیامبر رحمة للعالمین است و از بس نگران مردم بود حرص در هدایت آنان می‌زد و فرمود ما که نمی‌توانیم بگوییم بگذار تا بیفتد و نسبت به دین مردم بی تفاوت باشیم.

مردم چشم و گوش مسئولانند

جوادی آملی تصریح کرد: امروز هم مخصوصا دولتمردان مسئول این مردم هستند «کلکم راع و کلکم مسئول عن رعیتة»؛ مسئولان باید مردم را چشم و گوش و دل خود بدانند و دلشان برای برای چشم و گوش خودشان بسوزد؛ آیا این حرفهای ائمه(ع) که به ما آموخته‌اند بوسیدنی نیست؟

این مفسر قرآن عنوان کرد: اگر در سوره اسراء فرمود «همه اعضا و جوارح انسان مسئول‌اند» برای مسئولین هم همین است و در قبال مردم که چشم و گوش آنان هستند مسئولیت دارند.